اوم

شري راما پير نمه

سنکٽ موچن

بابا راما پير چالیسو

سنڌي ۾ ترجمو:

ڪويراج هوندراج "دکايل"

گانڌي پدم.

ارپڻ پٽر

گهٽي ۾ گهٽ هيءَ شروعاتي پنهنجي ڪٽنب
جي سورڳواسي بزرگن جي ياد ۾ هيءَ سندر
انمول پستڪ اوهان جي هٿن ۾ ارپڻ ڪريان
ٿو.

پوڄيه ڏاڏو صاحب
جيوترام رامناڻي
پوڄيه ڏاڏي صاحب
شانتي ديوي

پرم پتا پرماتما سندن آتما کي شانتي
بخشي.

ڏالومل ڏيوجي مل رامناڻي

ڇپائيندڙ:
ڍالومل ڏيوجي مل رامناڻي
لکي ڪئبل انڊسٽريز،
سوجتي گيٽ جي اندر، جوڌپور.
فون- آفيس: ٢٥٦٣٣. گھر: ٢١٤٦٣.

ڪاپيون ١٥٠٠

سن ١٩٨٨

ڇپيندڙ:
ايم. پي. رائچنداڻي
آشا پرنٽرس، هاٿي ڀاٽا، اجمير.

شري رامديو چاليسو

دوهو

جئه جئه، جئه ٻاٻو رامديو، ديهن جا داتار،
لڄ پت سگهت جي رکي، لاهيج پاپ آپار،
ساري وس تو آسري، مالڪ تون مخنهار،
ٻانوءَ جا ٻيو نسار، ڏيئي ٻانهن ٻاهه جو!

پيش اکر

ڀاڳي راما ڀير جو چاليهو سڀني ڏکن جو ڪٽڻ وارو ۽ من وانڇت ڦل ڏيڻ وارو آهي. هن چاليسي ڇپائڻ جي شيوا ڀالومل ڏيو جي مل ڇوڪري واري ڪئي آهي. هن چاليسي جي وچها ڪوبراج هوندراج 'دکايل' گانڌ پڌام واري ڪري ڏني آهي. هن چاليسي جي ڇپائڻ ۾ اسانجي نياڻيءَ اجمير نواسي سهيلا موٽواڻيءَ وڏو سهيوگ ڏنو آهي.

جيڪو به هن ڀاڳي راما ڀير چاليسي جو ڀڳتي سان پاٺ ڪندو، تنهن جا سڀ ڪشٽ ڪافور ٿي ويندا.

ڀائو رامچند

جوڌپور.

(٣)

آلک، آڄما، پرک آکالي،
سهڻي صوُرت پوڙي پالي،
سرت سوائي، نرت نرالي،
تنهنجي ظاهر دوس ديالي،
در تي تنهنجي آيل سوالي،
موٽيو موُر نہ خاوند خالي!
جنهن جنهن توکي واريو والي،
تنهن جي لاشک تو ٻت پالي،
چمت رکي نت تو تنهن چالي،
ويساهين جي رامت سنڀالي!
ڏاس ڏاس تنهنجي ڏاتاري،
جئہ جئہ رامديو اوتاري!

چؤپائی

(١)

جئه جئه رامديو اوتاري ،
هيٺن ڏپورن جا هتڪاري !
سهڻي تنهنجي سرس سواري ،
نيلي گهوڙي تي هسواري !
تنهنجي عالم تي اختياري ،
مان پولو پانو بيكاري !
سڀن هٿي آيس سک واري ،
مهما تنهنجي اپرم اپاري !
كا نه زبان كٿي ويچاري ،
تنهنجي آهي عجب خماري ،
جئه جئه رامديو اوتاري !

(۴)

تنهنجي در جنهن کوليو ڪاتو ،
اهڙي شيوڪ سيکجهه پاتو ،
مايا سان پيو جنهن من لاتو ،
ڪونه ڪري سگهندو سو ڪاتو ،
نينهن رکي جنهن جوڙيو ناتو ،
پاڇي ڪين ٻٽيو سو آتو ،
ساڌ ڪ جنهن دستور سڃاتو ،
تنهن توکي ڪن پل ۾ ڄاتو ،
سچ سچ آءٌ چوان تو مان تو ،
پاڪ نه پوندو هت وت واتو ،
تو تان آهي ڪل جڳ واري ،
جئه جئه رامديو اوتاري !

(٣)

آئي وڃ تون ٺارڻ وارو،
ڀولن ڀڳتن جو رکوارو،
جنهن پي تنهنجو وَتو پيارو،
ويو وڃائي بيشڪ وارو،
تو نه ڏٺو ڪو گورو ڪارو،
هر جن توکي لڳو پيارو!
ڏين ٻڌي جنهن ٻيڙيو ڏٺارو،
تنهنجو تون نت ٿئين آڌارو،
شرڌا سان پڪارڻ وارو،
تري ويو ڀوَساگر سارو،
وس ساري تنهنجي آڀاري،
جئه جئه رامديو اوتاري!

(٦)

ڊرجن، ڊشٽن کي مت ڏين ٿو،
ڏاڍن ڏکين جا کشٽ ڪٽين ٿو،
ڀڳتن جي هردي ۾ رهين ٿو،
ڏهن ٿي ڏسائن منجهه وسين ٿو،
جنهن نه ڏنو ٻيو تنهنجو ٿين ٿو،
ڪمت ڪڍي سمتي بخشين ٿو،
نرمل ڌام وٺي نت نين ٿو،
نوَر محل ۾ رنگ رچين ٿو،
ڪرم ڌرم جي راهه ڏسين ٿو،
آئي ويل اچي ڀيڙين ٿو،
تون ٽڙ تارڻ جو ڪرتاري،
جئه جئه رامديو اوتاري!

(۵)

ڄاڻي ڄاڻڻهار سدائين،
ٽون نہ ڪيو ڪمهجو ٻہ وڃائين،
سڪ وارن جو سڌ ور نائين،
سڀ جو ٻورهيو ٻاء ٻائين،
ڪارج شپ نہ ڪڏهن اٽڪائين،
ٽسو سيني جي آس ٻڄائين،
ٻيگنن ٻمهڄن ڪي نت ٻائين،
جن جي ڏک آهي تو تائين،
ڏڙ اچڻ ۾ ڏور نہ لائين،
ٻيڙن ٻيڙو سهاجها سائين!

دنيا کي ٽمهجي ڏر ڪاري،
جڳ جڳ رامديو اوتاري!

(٨)

تو ڀيرن جو ڪيرب ٽوڙيو ،
مسڪينن سان ناتو جوڙيو ،
ڪارو پاڻي مٿو بڻايو ،
هر جيءَ جو اڳيان مٽايو ،
خالي گود ڀري دلهيءَ جي ،
ويساهين جي رکي ٿو مرضي ،
سڀنا جي تو ٿي ڀت پالي ،
گود نه جهمجهي ٿيڻ ڏي خالي ،
ڦرن اچي سر جو به نوائي ،
ڪال به تو ٿمهڪان ڪڙ ڪاٽي ،
ڀابل توتسان جڳه بلهاري ،
جڳ جڳ رامديو اوتاري !

(٧)

ليلا تنهنجي اَپرم اَپاري ،
ڀَو دک ڀڃڻ سک ڏيڻ واري ،
ڏت ٻت تنهنجي هلن دڀا سان ،
ڪٽجن ڪشٽ ٿا مهر ميا سان ،
نر ٻڌي نر ڀي گيان ٿو پاني ،
گونگو نت تنهنجا گڻ ڳاني ،
ڀڳتن جا ڀَو ٽارڻ وارو ،
تون آهين وس جو رکوارو ،
ٿو ٻڏندڙ جي ٻيڙي تاري ،
لوڻ مڃهان ٿي مصري ساري ،
تنهنجي مهما آهه نياري ،
جئه جئه رامديو اوتاري !

(١٠)

جو تنھنجو چاليسو ڳائي،
گھر ويٺي سک سمپت پائي،
ماتا آسري ڏالي ٻائي،
ٻالي جي من کي سڌ آئي،
سدر ڏام جوت پور سوامي،
جڳ ساري جا انترجامي،
جن پي تنھنجو پرچو پاتو،
شڪتي تنھنجي کي آ ڄاتو،
تو سيني سان پال پلايا،
شرن ۾ ٻاپل جيڪي آيا،
دنيا کي تنھنجي درڪاري،
جئه جئه رامديو اوتاري!

(٩)

اَچرج تنهنجا ڪهڙا ڳايان ،
ڪهڙو توکي ناٿ وڌايان ،
ٻئي ڪنهن ڏي مان ڇو واجهايان ،
پيچ رڳو هڪ توسان پايان ،
تو هڪڙي سان لنؤ لايان ،
لالڻ! پنهنجو نينهن نڀايان ،
گيان ونئي اَگيان گنوايان ،
توکي اَٺئي پهر ڌيايان ،
ساهه پساهه ۾ توکي پايان ،
ڪين اَجايو من ڀرمايان ،
تون سنگت جي ڪنڌين ستاري ،
جئه جئه رامديو اوتاري !

ڪوڙهي جب ڪروٽا ڪر، هوس دکس ڪايا؛
شرڻاگت پرڀو تيري، ڀڳتن پرس ڀالا؛
اوم جئہ اجمل لالا ....

آرتي شري رامديو جي ڪي،
جو ڪوئي نر گاوي؛
ڪٽي پاپ جنم جنم ڪي،
موڪش پد پاوي؛
اوم جئہ اجمل لالا ....

آرتي

جئه اجمل لالا، بابا جئه اجمل لالا
ڀڳتن ڪارج ڪلجڳ ۾، ليدا اوتارا
اوم جئه اجمل لالا ....

١. آسن کي هسواري، ڪئنر ڀا جاما
سيس ٽراهد سوهي، هاٿ ليئي ڀ
اوم جئه اجمل لالا ....

٢. ڊوبتي جهاز اباري، پٿرو راڪشس مار
ڪرشن ڪلا پئه پنجن، رام روٺجي والا
اوم جئه اجمل لالا ....

٣. آنڌن کو بابا نيتر ڏيتا، سکه سمپتي مايا
ڪانن ڪنڊل جهل مل، گلي پهپ کي مالا
اوم جئه اجمل لالا ....

پالڻو

رامـا ملڻان شيامـا، کلجڳ وهـي کلور؛
عرض ڪريان اجمل کـي، ملڻو ٻـ ضرور.
ڪيسرئـو پاگو ٻڌيو، تـرهد تـار هـزار؛
پڇم سمڊ و بـاد شاهه، تون راجو راجڪمار.
راما چئون ڪ رامديـو، هيرا چوان ڪ لال؛
جنکي ڏنو سهڻو، ستو راماديو، سو هو گيا نهال.
آنڌن کي اکيون ڏنئ، پنگلن کي پير ڏنئ؛
وانجهن کي پت ڏنئ، ڪوڙهين جا ڪوڙهه ڪٽيئ.
ڪل عالم جو خير ڪرين،
تنهن صدقي مون مسڪين جو ڀلو ڪر.

ٻولو ٻابي راما پير کي جئ.
نـشـڪـلـنـڪ ديـي کي جئ.
اجـمـل گـهـر اوتـار کي جئ.
نيري گهوڙي کي هسوار کي جئ.
سڀني سنتن کي جئ.